Р Е Ш Е Н И Е
№ 45647

гр. София, 19.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилска
ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Пенка Велинова

при участието на секретаря Йоана Владимирова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8613** по описа за **2026** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на П. Б. А. чрез адв. С. С., срещу решение № 1847 от 26.05.2026 г. постановено по н.а.х.д. № 4971/2026г. на СРС, НО, 121-ви състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление №24-4332-010126/14.05.2024 г. на Началник сектор в СДВР отдел „Пътна полиция”- СДВР, с което на П. Б. А., с ЕГН [ЕГН], е наложена глоба в размер на 25,56 евро /50 лв./ на основание чл.183 ал.4 т.7 пр.1 ЗДвП за нарушение на чл.137А ал.1 ЗДвП и са му отнети 10 контролни точки по Наредба №Iо-2539/17.12.2012 г. на МВР.

С жалбата се твърди недоказаността на вмененото нарушение като според жалбоподателя не е било достатъчно районният съд да се позове на редовно съставения акт от свидетеля - актосъставител, за да се считат за достоверни всички описани в него обстоятелства. По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – началник сектор в СДВР – отдел Пътна полиция, редовно

уведомен, не се явява и не се представлява. По делото е представено писмено становище по същество на спора, с което е претендирано и присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставена без уважение.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, VII Касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от надлежна страна и срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване по касационен ред, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалба е неоснователна.

От фактическа страна съдът е приел, че на дата 25.04.2024 г. около 23:04 часа, в [населено място] по ул.Б. М. с посока на движение от [улица]към [улица]контролните органи на СДВР страна установили, че жалбоподателят управлява л.а. „Ф. Б.” с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на трето лице, без поставен обезопасителен колан при наличието на такъв работещ в автомобила.

Свидетелят Д. С. И. заемащ длъжността мл. автоконтрольор в ОПП-СДВР му съставил и връчил надлежно АУАН №GA1155440/25.04.2024 г.

За да потвърди НП, първоинстанционният съд е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства и по-конкретно от показанията на актосъставителя И., който е и свидетел-очевидец на деянието. От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, а в производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Настоящият касационен състав, след извършена служебна проверка на решението за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон съгласно чл. 218, ал. 2 и чл. 220 от АПК, намира фактическите констатации на въззивния съд за пълни, обективни и почиващи на надлежно събрани и обсъдени доказателства. Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

За да приеме, че жалбоподателят А. е извършил вмененото му нарушение, СРС е взел предвид показанията на свидетеля И.. Касаторът не е представил доказателства и не е направил искания за събиране на такива, които да оборят показанията на свидетеля. Несподелимо е възражението, че така събрания доказателствен материал в случая е недостатъчен да обоснове правните изводи на съда. Доказателствата се определят не по тяхното количеството, а по своята тежест. В наказателния процес, чието приложение намира основание в чл.84 ЗАНН, и установената съдебна практика, трайно е отхвърлен принципът, че един свидетел не е свидетел. След като няма установени обстоятелства, които да дискредитират показанията на свидетеля то и правилно съдът

ги е ценил като достоверни и изградил фактическите си и правни изводи върху тях.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от НЗПП, на ответника следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 66,47 евро, платимо от касационния жалбоподател

Водим от горното, на основание чл. 221, ал.2 АПК вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, VII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1847 от 26.05.2026 г. постановено по н.а.х.д. № 4971/2026г. на СРС, НО, 121-ви състав.

ОСЪЖДА П. Б. А., с ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сума в размер на 66,47 евро /130 лв./, представляваща юрисконсултско възнаграждение за една инстанция

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: